



Can Térmens

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de Can Térmens
Emplaçament A 400 m al sud del barri de Campamà
Alçada: 369

Coordenades:

Latitud: 41.32973
Longitud: 1.9083
UTM Est (X): 408645
UTM Nord (Y): 4575936

Classificació

Número de fitxa 08020 - 34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Barroc Contemporani Popular
Segle XIV
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici de les cavallerisses està modificat, ja que va ser adaptat per a l'ús de la hípica.
Protecció Legal
Observacions protecció: Modificació puntual núm.10l PGOU (Octubre 2009)
Número inventari Si, IPA, nº 18107
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 08020A0014040
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dj., 07/05/2009 - 02:00

Descripció

Conjunt agrícola originat a l'entorn d'una masia de planta rectangular, amb planta baixa i dos pisos, i teulada a doble vessant de teula àrab. La façana principal presenta una disposició asimètrica de les obertures. Així, el portal d'entrada a l'immoble és al centre de la planta baixa. Es tracta d'un ample portal d'arc escarser i porta de fusta a doble batent. A cada banda d'aquest portal hi ha una finestra rectangular amb ampit i protegida per una reixa bombada de ferro forjat. L'assimetria de la disposició de les obertures es palesa al primer pis; amb dues finestres, una situada a l'esquerra de la façana, amb ampit, i una altre a la dreta, més gran, que és en realitat una porta amb balcó i barana de ferro forjat. Entre aquestes finestres es situa un dels rellotges de sol de Can Térmens (veure fitxa 397). Per últim, a l'alçada del segon pis, sota el cim de la cornisa, hi ha una galeria formada per tres finestres verticals coronades amb arcs de mig punt, corresponents a les golfes. A cada costat d'aquesta galeria s'obre una porta amb balcó i barana de ferro forjat l'obertura de la dreta, clavada a la paret, es conserva una politja de ferro. La façana sud-est presenta una sola finestra a nivell de planta baixa, quadrada, i tres finestres per cada pis, totes d'arc rebaixat. A la banda dreta d'aquesta façana, entre les finestres del primer i el segon pis, es troba un altre rellotge de sol (veure fitxa 398). La superfície d'aquesta façana presenta un estucat de color marró clar, excepte als marcs de les finestres i en unes franges horitzontals que van d'extrem a extrem de la façana a l'alçada de la base de les obertures, que són de color vermell fosc. Aquesta capa d'estuc, però, està una mica degradada, presentant esquerdes en alguns sectors. A la façana oposada, al nord-est. La masia té adossada un altre edifici allargassat, probablement una antiga pallissa de teulada a un sol vessant, mentre que a la façana nord-oest hi ha adossat un edifici més petit, de planta quadrada amb teulada a doble vessant, sense cap element d'interès. Al costat, aïllat, es troba l'edifici de les antigues cotxeres i el celler, ambdós de planta rectangular amb teulada a doble vessant, amb les façanes de pedra, on destaquen les altes portes d'accés, amb els muntants i els arcs rebaixats de maó vist, així com una finestra rodona, a mode d'ull de bou, situada entre aquestes portes i el cim de la cornisa. Darrera del celler es troba l'edifici de les antigues cotxeres de cavalls, un edifici de planta quadrada i teulada a doble vessant, amb el parament de les parets de pedra, amb el portal d'entrada, de maó i amb arc rebaixat, com a única obertura. El conjunt de Can Térmens compta també amb un colomar, un petit edifici de planta quadrada i teulada a doble vessant sobre la qual s'alça una torratxa de planta quadrada amb grans finestrals a cada costat, que és el colomar pròpiament dit.

Uns 150 metres a l'oest de la masia hi ha l'anomenat corral nou de Can Térmens, conformat per dos edificis adossats en forma de "L"; el cos de la banda nord-oest, més elevat sobre el terreny, presenta teulada de teula àrab a un sol vessant, mentre que l'altre cos, orientat al sud-est, té teulada a doble vessant. L'aparell constructiu és de pedra lligada amb morter de calç i sorra. Finalment, cal esmentar que el conjunt de Can Térmens comparteix espai amb les instal·lacions d'una hípica recentment abandonada. Així, adossat a l'edifici de les cavallerisses trobem un restaurant-cafeteria d'aquesta hípica, així com els paddocks i els boxes per als cavalls ocupant una gran extensió de 7180 m² aproximadament al sector sud-oest del conjunt.

Història

Benet Térmens va instal·lar-se a Begues l'any 1609 i des de llavors l'heretat sempre havia estat transmesa per la via de la primogenitura, fins l'any 1935, en què Ramon Térmens, juntament amb la seva esposa, Teresa Pau Martí, també de Begues, com que no van tenir descendència masculina, varen acordar el matrimoni d'Àngela Térmens i Pau, pubilla de les quatre filles nascudes de l'esmentat matrimoni, amb Josep Pagès Pasqual, de Vilanova i la Geltrú, que donaria continuïtat al patrimoni Térmens. Can Térmens donava aixopluc a quatre famílies, a banda del masover i la seva família, d'un nombre variable de mossos i jornalers i d'alguna criada quan es feia necessari. Abans de ser Can Térmens, era Mas Tició, tal com apareix al capbreu de 1391. Al capbreu de 1390-96 confessa Antic del Mas Tició. Limita a orient amb Pere Floreig, al

sud amb Mas Bruguer, a oest part amb terres seves i part amb Costa i a nord part amb riera Aigua Puda, part amb Pere Torra i part amb Guerau de Bruguer. L'any 1568 és Mas Tió. L'any 1610 apareix com a propietat de Casa Térmens.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

SOLANS RODA, Conxita; BONDIA DOMPER, M. Rosa (2001): Begues. Cossetània Edicions, Valls, p. 95-99.

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE CATALUNYA.

